

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 119.396 van 14 mei 2003
in de zaak A. 136.591/VII- 29.827**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat G. LUZOLO-KUMBU,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan 32/11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 13 mei 2003 om 10.25 uur per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de beslissing tot terugnrijving van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 mei 2003, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 13 mei 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2003 om 14 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. GHYSENS, die, loco advocaat G. LUZOLO-KUMBU, verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur G. DE BOECK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt
kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij, in het bezit van een visum afgeleverd voor
Frankrijk, werd in de luchthaven van Zaventem tegengehouden. Zij stelt dat zij als
reisbestemming Frankrijk had.

1.2. Op 10 mei 2003 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing
tot terugdrijving. Deze is als volgt gemotiveerd:

“(…)
artikel 3, eerste lid, 3/: kan geen documenten overleggen ter staving van het doel
van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden. Betrokkene verklaart te
komen voor toerisme, doch haar visum is afgeleverd voor zaken. Ze is slechts in het
bezit van een visum van 30 dagen doch haar terugkeerticket is geboekt op 03 augustus
2003.
(…)”;

Dit is de bestreden beslissing;

1.3. In het op 13 mei 2003 om 10.25 uur ingediende verzoekschrift werd
aangegeven dat de gedwongen repatriëring voorzien was om 12 uur. Uit informatie
verschafd door de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat de voor die dag om 12.10 uur
voorzien repatriëring werd uitgesteld naar vermoedelijk 15 mei 2003. Dit wordt bevestigd
ter terechtzitting.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van
de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een
uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden
aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen
verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of
verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij, wat de eerste voorwaarde
betreft, terecht uiteenzet dat het bevel tot terugdrijving onmiddellijk kan worden ten uitvoer
gelegd; dat de Dienst Vreemdelingenzaken de op 13 mei 2003 om 12.10 uur geplande

repatriëring heeft uitgesteld naar vermoedelijk 15 mei 2003; dat dit ter terechtzitting wordt bevestigd;

2.3. Overwegende dat het bestreden bevel tot terughrijving uiteraard een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt; dat dergelijk bevel de bewegingsvrijheid van de betrokkene beperkt; dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan voor gevolg zal hebben dat de verzoekende partij haar voorgenomen reis naar Frankrijk niet kan verderzetten, hoewel zij in het bezit was van een regelmatig visum;

2.4. Overwegende dat de verzoekende partij de schending inroept van artikel 3.3/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat dit artikel bepaalt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

(...)

3/ wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.

(...)”;

Overwegende dat eveneens de schending van de formele motiveringsplicht wordt ingeroepen; dat de verzoekende partij stelt dat in de bestreden beslissing niet wordt aangegeven waarom de verwerende partij van oordeel is dat artikel 3 van de Vreemdelingenwet te dezen kon worden toegepast;

Overwegende dat het bestreden bevel niet aangeeft waarom van de verzoekende partij **zo nodig** geëist werd dat zij de stavingsdocumenten, zoals voorzien in art. 3.3/ van de Vreemdelingenwet, zou hebben moeten overleggen; dat uit het gebruik van de woorden 'zo nodig' moet worden afgeleid dat dergelijke documenten alleen in welbepaalde omstandigheden kunnen worden opgevraagd en het niet kunnen voorleggen ervan kan worden gesanctioneerd door een bevel tot terughrijving; dat de verwerende partij ter terechtzitting toegeeft dat de bestreden beslissing inderdaad niet aangeeft waarom “zo nodig” te dezen toepassing werd gemaakt van hetgeen in het voornoemde wetsartikel wordt voorzien;

Overwegende dat de bestreden beslissing niet de feitelijke elementen aangeeft die er de verwerende partij toe hebben aangezet aan betrokkene de overlegging te vragen van documenten ter staving van het doel van de voorgenomen reis, het verblijf en de verblijfsmogelijkheden; dat de beslissing dan ook niet naar behoren gemotiveerd is; dat een verwijzing naar de gegevens van het administratief dossier niet volstaat, nu de motivering op grond van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen in de akte zelf moet zijn opgenomen; dat het middel ernstig is;

3. Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugnrijving van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 mei 2003.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Artikel 3.

Bevolen wordt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest, dat zal worden betekend per telefax.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien mei tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.